தமிழை அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நான் இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. இத்தீர்மானம் கொண்டுவந்ததின் நோக்கமே, இதைப்பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தத்தான். கொஞ்சம் தூண்டுவதற்குத்தான் கொண்டுவந்தேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே என் கருத்து, என் எண்ணம் நிறைவேறியிருக்கிறது. கல்வியமைச்சர் அவர்கள் நல்ல விளக்கம் கொடுத்தார்கள், உறுதியும் அளித்தார்கள், அதுதான் எனக்கு வேண்டும். மற்றவர்களை விட நான் அதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் எனது தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

(" வாபஸ் " என்று சொல்லுங்கள் என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறியதற்கு, " வாபஸ் என்று சொல்வதை விடத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்வதுதான் உங்களுக்குத் தெளிவாகப் புரியும் " என்று வித்வான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.)

MR. CHAIRMAN : Does the House give leave for the Resolution being withdrawn?

HON. MEMBERS : Yes.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(3) USE OF TAMIL FOR ALL CEREMONIAL AND PUBLIC FUNCTIONS.

MR. CHAIRMAN : Sri K. M. Ramasamy Gounder will move his resolution.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I request permission to move my Resolution first because last time it was moved and could not be proceeded with and ultimately it lapsed?

MR. CHAIRMAN : He may move it next. I allot only ten minutes for Mr. Ramasamy Gounder's Resolution. That includes the time set apart for the Minister's reply also.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Sir, I move the following Resolution :—

" Since Tamil has been made the Official Language of this State, this House recommends to the Government that Tamil should henceforth be invariably used during all ceremonial functions including visits of foreign dignitaries and other public functions got up by the Government and its officials ". 4-30 p.m.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the Resolution.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

" Since Tamil has been made the Official Language of this State, this House recommends to the Government that Tamil should henceforth be invariably used during all ceremonial functions got up by the Government and its officials."

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, முன் தீர்மானத்தை ஒட்டி இதுவும் முன்கூட்டி வந்து விட்டதுபற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விருப்பப்படி இதை முன்கூட்டி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் முந்திய தீர்மானத்தோடு இணைந்து வருவது என் துரதிருஷ்டமோ அல்லது அதிர்ஷ்டமோ தெரியவில்லை. வித்வான் முத்துக் கண்ணப்பன் அவர்கள் 1956-ல் இயற்றப்பட்ட ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [14th February 1959

உடனடியாக எல்லா முறையிலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்தத் தீர்மானம் சம்பிரதாயமான முறைகளில் தமிழைக் கையாளக்கூடிய விஷயத்தை வற்புறுத்துவதாகும். பல ஆண்டுகளாக, நம் நாட்டில் அன்னியர் வகுத்த பழக்கவழக்கம் இருந்து வருவதால், அந்த முறைகளையே நாமும் பின்பற்றிக்கொண்டு வருகின்றோம். நான் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்திற்கு டைப்ரைட்டரும் தேவையில்லை, சுருக்கெழுத்தும் தேவையில்லை. (குறுக்கீடு) இது சம்பிரதாய முறைப்படி நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் செய்ய வேண்டிய—அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய—எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் தமிழைக் கையாளவேண்டும் என்பதை நிலைநிறுத்தவே வருகிறது. இப்போது இருக்கின்ற பழக்கத்தின்படி சர்க்காரும், அதிகாரிகளும் ஆங்கிலத்தையே பெரிதும் கையாண்டு வருகிறார்கள். சுதந்திர தினம், குடியரசு நாள் முதலிய நாட்களில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரண மக்களுக்கு ஒன்றும் புரியாத முறையில் தான் பெரும்பாலும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பல மொழிகளில் நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. நமக்கு ஒன்றும் புரிவதில்லை. சில நிகழ்ச்சிகள் இந்தியிலேயே நடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் நமக்கு மாத்திரமல்ல, அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்குக்கூட ஒன்றும் புரிவதில்லை. ஆகவே, இதை மாற்றி இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் நம்முடைய மொழிக்கு ஆக்கம் தரவேண்டும். வெளிநாடுகளில் எல்லாம் அவர்களுடைய மொழி எதுவாக இருந்தாலும் அதையே கைக்கொண்டு, அவசியமான இடத்தில் வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்ப்புத் தந்து விடுகிறார்கள். வரவேற்புப் பத்திரம் அவர்கள் மொழியில் இருந்தாலும்கூட, அவசியமெனின் அதற்கான மொழிபெயர்ப்புக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், இங்கே நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், அழைப்புத்தாள் அச்சிடுவதிலிருந்து நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது எல்லாம் ஆங்கிலத்திலே. இது நம் நாடு செய்த துரதிருஷ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதை இன்னும் பல அதிகாரிகள் உணர்ந்துகொள்ளுவதில்லை. இதற்கு என்று ஒரு சட்டம் தேவையில்லைதான். அவர்கள் தமிழைத்தான் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று தங்களுக்குத் தனியாகத் தாக்கீது வரும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ ? ஆகவே, எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் தமிழை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற உத்தரவை சர்க்கார் பிறப்பிக்க வேண்டும். எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் தமிழில் தான் நடக்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு நினைவை அவர்களுக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன். இதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்காது என்று நம்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். தமிழில் இருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வாசிக்கிறேன்.

" தமிழ், இந்த ராஜ்யத்தின் அரசாங்க மொழியாக்கப்பட்டு விட்டபடியால், அயல் நாட்டுப் பிரமுகர்கள் விஜயம் உட்பட சம்பிரதாயமாக நடக்கும் எல்லா விசேஷ நிகழ்ச்சிகளிலும், அரசாங்கத்தாராலும் அவர்களது அதிகாரிகளாலும் ஏற்பாடு செய்யப்படும் இதர பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் இனிமேல் பெரும்பாலும் தமிழை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று இச்சட்ட மன்றம் அரசாங்கத்தாருக்குச் சிபாரிசு செய்கிறது."

ஏதாவது இதில் வார்த்தைகளைத் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அழைப்பு அனுப்புவதிலிருந்து நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தமிழில் இருக்க வேண்டும். இதற்கு நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தனி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

*Sri G. KRISHNAMOORTHY : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இதில் வேறு எந்த பாஷையும் உபயோகிக்கக் கூடாது என்று நிர்ப்பந்தமாகச் சொல்லப்படவில்லை. அந்நிய நாட்டிலுள்ள தலைவர்கள் நம் நாட்டுக்கு அடிக்கடி

14th February 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

வருகிருர்கள். அவர்களைக் காண மக்கள் திரள்திரளாக வருகிருர்கள். வரவேற்பில் சொல்வது என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள மிக உற்சாகத் தோடு இருக்கிருர்கள். அந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் சாதாரணமாக இப் போது தமிழில் நடைபெறுவதில்லை. அந்த நிகழ்ச்சிகளில் நாம் சாதாரண மாகக் கொடுக்கும் வரவேற்புப் பத்திரங்களை, நமது நாட்டின் சுயமரி யாதையைக் காப்பாற்றிக்கொள்கிற வகையில் முதலில் தமிழ் மொழி யிலும் பின்னுல் வேறு மொழியிலும் வாசித்துக் கொடுக்க வேண்டும். வேறு மொழிகளில் கொடுக்கக் கூடாது என்று இந்தத் தீர்மானம் நிர்ப் பந்திக்கவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இதைத் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள் வார்கள் என்று நம்புகிறேன். முதலில் தமிழிலும் பின்னுல் வேறு பாஷைகளிலும் வரவேற்புப் பத்திரம் முதலியவை வாசித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நாம் சுதந்திரம் பெற்று நம்முடைய நாட்டுக்கு என்று ஒரு மொழி இருக்கிறது என்பதை நடைமுறையில் காண்பிக்கிற வகை யில் வரவேற்புப் பத்திரங்களை முதலில் தமிழில் வாசித்துக் கொடுக்கலாம். ஆகவே, சர்க்கார் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றுவது என்றுல், அதற்கு ஒரு அவசியம் இருக்க வேண்டும். இதில் ஆட்சேபிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லையே, ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வைத்தால் என்ன என்று சொன்னுல், அது இந்தச் சபைக்கு உகந்தது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. முதல் முதலில் இன்றைக்கு நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் வேறு மொழிகளில் தான் நடை பெறுகின்றன என்று சொல்லுவதை நான் மறுக்கிறேன். இன்றைக்கு சென்னையை விட்டுவிட்டு மற்ற ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அங்கு நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் தமிழில்தான் பேசுகிருர்கள். தமிழில்தான் எல்லா நிகழ்ச்சி களும் நடைபெறுகின்றன. ஆனுல், சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால், அனேகமாகத் தமிழில்தான் நடக்கின்றன. என்றுலும், சில நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்குப் பொது மொழியாக இருக்கின்ற ஆங்கிலத்தில் நடைபெறு கின்றன. ஏனென்றுல் அதில் தமிழ் தெரியாதவர்கள் கலந்து கொள் கிருர்கள். இன்றைக்குக் கவர்னர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்து கொள்கிருர்கள் என்றுல், அவர்கள் எந்த மொழியில் பேச முடியும்? ஆங்கிலத்தில்தான் பேசியாக வேண்டியிருக்கிறது. நம்மிடையே தமிழ் தெரியாத சில அதிகாரிகள் இருக்கிருர்கள். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசியாக வேண்டியிருக்கிறது. இதல்லாமல் பொதுவாக எல்லா நிகழ்ச் சிகளும் தமிழில்தான் நடைபெற்று வருகின்றன. இதில் யாரும் சந் தேகப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசுவாமி 4-0
கவுண்டர் அவர்கள் பேசும்போது, ராணுவத்தில் உத்தரவு போடுவதைப் பற்றிச் p.m.
சொன்னுர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ராணுவமானது இந்தியா பூரா வுக்கும் பொதுவானது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் ராணுவத்திற்கு ஒரு மொழி, தமிழ் நாட்டை விட்டு ஆந்திர நாட்டுக்குப்போனுல், அங்கு ஒரு மொழி என்றும் இப்படியே போய்க்கொண்டிருக்குமானுல், அது ராணுவமாக இருக்காது. ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு மொழி யில் உத்தரவு என்று இருக்குமானுல், ஏதாவது ஒரு உத்தரவு போடப் போய், ஒருவருக்கொருவர் முட்டிக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படலாம். இப் போது ராணுவ அணிவகுப்பு நடக்கிறது. அதிலே உத்தரவு போடும்போது, ராணுவத்திற்கென்று எந்த மொழி இருக்கிறதோ அந்த மொழியில்தான் இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் உத்தரவு போடும்போது, ஆங்கிலம் தெரிந் தவர்களுக்குக் கூட அவர்கள் என்ன உத்தரவு போடுகிருர்கள் என்று தெரியாது. ஏதோ ஒரு ஒலி—ஏதோ ஒரு சப்தம்—இருக்குமே தவிர, அது ஆங்கிலம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு ஹிந்தியில் உத்தரவு போட்டாலும், அந்தப் பதம் என்ன என்று ஹிந்தி தெரிந்தவர்களாலேயே தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அந்த விதத்தில் உச்சரிக்கிருர்கள். இப்படி உத்தரவு போடும்போது, தமிழ் நாட்டில் தமி ழைத் தவிர வேறு இருக்கக் கூடாது என்று நினைப்பது தவறு.

இன்றைக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து முக்கியஸ்தர்கள் வருகிறார்கள். அதிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொள்கிறார்கள். அவர் தமிழிலேயே தான் பேசுகிறார். அது புதிதாக இருக்கிறது என்று யாரும் நினைப்பது கிடையாது. இயற்கையாகவே அமைந்துவிட்டது. இன்றைக்கு மற்றவைகளுக்கு நாம் வேறு மொழியை உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், தமிழை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிற முறையில் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையினால்தான், இந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பல நிகழ்ச்சிகளில் எந்த அளவுக்குத் தமிழை உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அது உபயோகப்படுத்தப் பட்டுதான் வருகிறது. தவிர்க்க முடியாத இடத்தில்தான் ஆங்கிலம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. தவிர்க்க முடியாதவைகளை இந்தத் தீர்மானம் வந்தாலும் கூட நிவர்த்திக்க முடியாது. அவசியம் இல்லாத தீர்மானத்தை—தவறான கருத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை—வலியுறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* Sri K. M. RAMASAMY GOUNDER : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கியதன் பேரில், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுமுகத்தான் எழுந்து நிற்கிறேன். கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற அளவிலே நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடந்து வருகின்றன என்ற ஒரு சந்தர்ப்பமோ, நிலைமையோ இருந்திருந்தால், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்திருக்க மாட்டேன். தமிழ் தெரியாதவர்கள் ஆங்கிலத்திலோ அல்லது ஹிந்தியிலோ பேசுவதிலே எனக்கு எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை. மேலும் தமிழ் தெரிந்தவர்களே அநேகமாக—இப்போது இந்தச் சபையிலே ஆங்கிலத்திலே பேசுவதைக் கூட ஆமோதிப்பவன்—தமிழிலேயே தான் எல்லா இடங்களிலும் பேச வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவன் அல்ல. அதை வற்புறுத்தக் கூடிய நிலையிலும் நான் இல்லை. இங்கே அத்தனை பேரும் யார் எந்த பாஷையிலே பேசினாலும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள். திரு.முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்களும், ஆஸ்தானக் கவிஞர் திரு. ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் ஆங்கிலம் புரிந்துகொள்வார்கள். ஆனால், பொதுக் கூட்டங்களிலே—பொது நிகழ்ச்சிகளிலே—பெரும்பாலும் பொது மக்கள் கூடுகிற கூட்டங்களிலே அநேகமாக எல்லா நடவடிக்கைகளுமே ஆதியிலிருந்து அந்தம் வரையில் ஆங்கிலமயமாகவே இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கக் கூடாது, இருக்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை. மொழி பெயர்ப்பும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலைமையைக் கல்வி அமைச்சர் உண்டுபண்ண வேண்டும். கிரியாம்சத்தில் பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்க இருக்கும்போது, நம் மொழியும் முன்னேற வேண்டுமென்றால், தமிழ் மொழியே கல்லூரிகளிலும் உடனடியாகப் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற தீவிர எண்ணம் உள்ளவன். ஆபீஸ் அலுவல்களிலே தமிழ் தான் உடனே வரவேண்டும். ஆனாலும், நடைமுறையில் செயல்படுவதில் உள்ள சிக்கல்களை முன்னிட்டு, கல்வி அமைச்சர் சொல்லுகிற விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர் ஆவன விரைந்து செய்வார் என்று எதிர்பார்த்து இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுகிறேன்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

Mr. CHAIRMAN : The next Resolution is in the name of the hon. Member Sri T. Purushotham. He may move his Resolution.

Sri T. PURUSHOTHAM : I give precedence to the hon. Member Sri Raza Khan to move his Resolution.

Mr. CHAIRMAN : The hon. Member Sri Raza Khan has not obtained the permission of the House to give precedence to his

14th February 1959] [Mr. Chairman]

Resolution over that of Sri T. Purushotham. The order of business cannot be changed without the permission of the House. I have no power to sanction a change in the order of business.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, actually my Resolution was the third one. I do not know how its order was changed and I am asked to move it now.

MR. CHAIRMAN : The order was changed by the House. The hon. Member was not in the House when the change was made by the House.

SRI T. PURUSHOTHAM : Then, I am not moving my Resolution.

MR. CHAIRMAN : Then, the hon. Member Sri Raza Khan may move his Resolution.

(4) ABOLITION OF ACCOMMODATION AND RENT CONTROLS.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, I move the following Resolution :—

'This Council recommends to the Government that in view of the various construction programmes implemented so far and undertaken by the Government and other agencies, the Accommodation and Rent Controls may be abolished'.

The Resolution was duly seconded.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

'This Council recommends to the Government that in view of the various construction programmes implemented so far and undertaken by the Government and other agencies, the Accommodation and Rent Controls may be abolished.'

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I do concede that the Government or the Hon. Minister concerned may not be in a position to accept my Resolution. But my purpose would be served if we have a very frank and free discussion in the House on this matter so that the Government and the Hon. Minister concerned may have cognizance or apprisal of the working of the Act in the State as a whole and in the City in particular. I would not have thought of bringing in this Resolution if the Hon. Minister Sri V. V. Ramaiah . . . (An. hon. Member : He is V. Ramaiah.) I have only added one more 'V'. I would not have brought this Resolution but for the assurances given by the Hon. Minister in reply to the debate on the Bill on 29th July 1957. He himself then said, while introducing the Bill, 'I may declare that I would be bringing in a comprehensive Bill which would remove certain hardships experienced by both the landlords and the tenants. For example, it was pointed out that widows who completely depended on house rents were experiencing some difficulty under this Act'. That Bill was brought in to extend the life of the then existing Act and a categorical assurance was given as early as July 1957 that a comprehensive Bill would be brought in to replace that Act.

[Sri Mohamed Raza Khan] [14th February 1959

It is more than 18 months since that assurance was given and no steps have been taken by the Government or the Hon. Minister. Incidentally, I may point out that when Members from the Treasury Benches give such assurances, they have to be very careful. Am I to understand that it takes more than 18 months for the Government to bring in the promised Bill? In spite of what is happening, in spite of their own experience and the representations made to them on the floor of this House and the other House and the comments made in the Press, does it take 18 months for the Government to say that the Bill is yet to come? At least, Ministers should be careful in giving assurances of this type in future when there is to be delay like this. The difficulties experienced under the Act have been brought to the notice of the Government. I am not against these landlords who want to rack-rent and make money out of the poor people. I am only trying to point out the vagaries involved in the working of the Act.

(Deputy Chairman in the Chair.)

May I tell the hon. the Deputy Chairman that the Bill was first piloted in the year 1946 by the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, the then Public Works Minister? Unfortunately, he is not here now. At that time, he said that the Act would be on the Statute-Book for a year or two and that it was a temporary measure and thus he simply forced the House to accept the measure. Somewhere in the year 1948–49 the then Minister in charge of the department, my esteemed friend Sri Sanjeevi Reddi, now the Chief Minister of Andhra Pradesh, brought in an Amending Bill and he also gave a similar assurance. He said, ' We know the difficulties of the people. We want to be fair to everyone and we will bring in a comprehensive Bill '. With that assurance, the Bill was then passed. Then, our friend the Raja of Ramnad, when he brought in a Bill to extend the life of the Act, also gave a similar assurance. Now, I do not like to say the Hon. Sri V. V. Ramaiah, but the Hon. Sri V. Ramaiah, also brought in one or two amending Bills and when they were passed, he also gave similar assurances. He will leave the place and somebody else will take his place and he will also give a similar assurance when the time comes for getting an extension of life for the present Act. Things will go on like that.

Sir, let me first take up the subject of accommodation. Just
4-50 p.m. for providing accommodation for their officials—they may be twenty or thirty—they just want to have an Act on the Statute-Book which causes a good deal of trouble to the landlords. I take strong objection to it. They have no business to do such a thing. If they want to provide accommodation for their own officials, they can have a house-building programme or they can requisition all the houses put up by the City Improvement Trust by saying that they are required for important officials. In this connection, I might refer to the judgment of an Hon'ble Judge of the Madras High Court in respect of a case where a person who was purely a non-vegetarian had been put up in the house where all the other

inmates were vegetarians. I am sure hon. Members would have read it. I am just referring to this matter to show the vagaries of accommodation control.

SRI K. T. KOSALRAM: Is that particular Judge a vegetarian or a non-vegetarian?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Please do not bring the Judge into this discussion. It does not matter whether he is a vegetarian or a non-vegetarian. Even though I am a non-vegetarian, I will respect the sentiments of vegetarians. For instance, I cannot go to the house of Mr. Balasubramanya Ayyar and take non-vegetarian stuff there. I for one will never do it. I just want to point out the difficulties in the control of accommodation. So, why have controls in the matter of accommodation?

Secondly, in the matter of giving houses, influences do play a part. So many people come to me and tell me: 'There is a particular house vacant. Will you please go and see the Minister concerned and get it for me?' But I must make it clear that I do not approach him in such matters. I only want to show how houses are given to various persons not according to the priority list but according to his capacity to have some pull or some influence. Such being the case, why do the Government want to have such an Act? Sir, in this connection, I am pained to bring to the notice of this House a matter concerning a very respectable Hindu lady having a house in the City of Madras. When her house was taken out of the purview of the Act, she gave it to some tenant. But unfortunately for that lady, that tenant handed it over to another person, maybe his relative or friend. This matter was brought to the notice of the Accommodation Controller and I will just now read excerpts from the letter written to her by that officer. It says:—

'If free access to the building is not afforded, possession will be taken by breaking open the lock or bolt or by taking such other action as may be necessary to gain entry into the premises mentioned above.

'Please note that persons, if any, residing in the said building will be physically dispossessed'.

Is this the way of writing a letter to a respectable Hindu lady? Is it fair on the part of the officer working under this Government to write such a letter to a respectable Hindu lady? (Interruption.) I take it that every lady is a respectable lady. That lady was in a predicament and she could not do anything in the matter. When it is brought to the notice of the Hon. Minister, he should take necessary action. Otherwise, it will be a sad commentary on the administration of his department.

[14th February 1959

DR. MAHOMED USMAN : What is the date of that letter?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : 13th September 1958.

SRI K. T. KOSALRAM : Is it a personal or official letter?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is only an official letter.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : As the hon. Member has made some reference to my department, I must say something by way of reply. May I know whether he will finish his speech before 5 o'clock?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I will take twenty minutes to finish my speech.

Now, I come to rent control. I am in sympathy with those who are occupying small houses by paying a rent of Rs. 15 or Rs. 20 or Rs. 25 and I do not want that unscrupulous landlords should try to evict such persons for the purpose of rack-renting their houses. But I am looking at it from another point of view. There are a number of persons and widows who own one or two houses and who depend entirely on the income from these houses. What happens is that the tenants take advantage of the position of their landlords and are not prepared to leave the houses which will fetch four or five times the rent that they are paying now. Then, there is no scope for them to reconstruct their houses when they are in a very bad condition. There is also another factor to be considered in regard to this matter, as far as fixation of rent is concerned. Hon. Members are aware that in the year 1942 when there was a danger of a Japanese invasion, most people evacuated from the City and almost all the houses were vacant. After some time, when there was no more danger of an invasion by Japan, those people started coming in and there was also an anxiety on the part of the landlords to let their houses for any rent that the tenants paid. Therefore, the basis for fixation of rent by taking the year 1942 into account, is really wrong. It ought to have been on some different basis.

DEPUTY CHAIRMAN : Will the hon. Member finish his speech in two minutes as the Hon. Minister wants to reply?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I can quite understand the difficulty of the Hon. Minister. If he wants to reply to the points
T raised by me, he can interrupt me and say something.

SRI P. T. RAJAN : It may be continued on some other day.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I am not in a hurry and I can sit here but other hon. Members have some engagement.

DEPUTY CHAIRMAN : Almost all Members have got some engagement.

14th February 1959]

Sri MOHAMED RAZA KHAN : If the Hon. Minister feels that the point I made is not correct, he can correct me and say something by way of reply.

The Hon. Sri V. RAMAIAH : I thought that the reply could be postponed to a later date. But I want to make the position very clear. As far as this Resolution is concerned, it is a very innocent and good Resolution. But while moving the Resolution, the hon. Member has made some remarks about my department. If I do not reply to them immediately, it will create an impression that something wrong is going on in my department without my knowledge.

As far as what is happening in this department is concerned, I know of every one of the cases which the hon. Member has mentioned here. I do not want to leave those things unanswered even now. 5 p.m.

DEPUTY CHAIRMAN : Then, I shall give Mr. Raza Khan five minutes and ten minutes for the Hon. Minister. Is that acceptable?

Sri MOHAMED RAZA KHAN and Sri T. P. SRINIVASAVARADAN : What about others who want to speak?

* Sri P. T. RAJAN : Sir, it might be taken up on some other day. So many hon. Members want to speak and the Hon. Minister would naturally like to take time, for he feels certain statement made against the department should be replied to.

Sri V. BALASUNDARAM : We can take up this matter on some other day, Sir.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 16th February 1959.

The House then adjourned.